

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner. Direktivet, der er optrykt som bilag til lovforslaget, skal være gennemført i medlemsstaterne inden den 8. august 2002.

Direktivet regulerer navnlig spørgsmålet om morarente i tilfælde af forsinket betaling, men indeholder bl.a. også regler om kreditors ret til at kræve rimelig kompensation af skyldneren for alle relevante omkostninger ved inddrivelse, der er forårsaget af skyldnerens forsinkede betaling. Efter direktivets artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne fastsætte eller opretholde regler, der giver *kreditor* en bedre beskyttelse, end hvad der følger af direktivets regler (minimumsdirektiv).

Direktivets bestemmelser finder alene anvendelse i *visse handelsforhold*, nemlig betalinger mellem erhvervsdrivende eller mellem en erhvervsdrivende og en ordregivende offentlig myndighed mv., når betalingen har karakter af vederlag for varer eller tjenesteydelser (direktivets artikel 1 og artikel 2, nr. 1).

Med henblik på opfyldelsen af direktivet foreslås der en række ændringer i renteloven. Flere af de direktivbestemte ændringer foreslås gennemført generelt på rentelovens område, dvs. ikke kun i handelsforhold som omfattet af direktivet, men derimod i alle handelsforhold og bl.a. også i forbrugerforhold, jf. nærmere herom nedenfor.

De foreslåede bestemmelser i lovforslaget falder i to dele.

Lovforslaget indeholder for det første forslag til ændringer i rentelovens regler om morarente ved forsinket betaling af pengekrav. Ændringerne går navnlig ud på følgende:

- Det foreslås, at morarenten fastsættes til en årlig rente, der svarer til en referencesats med et tillæg på 7 pct. Som referencesats skal efter lovforslaget anvendes den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Justitsministeren kan fortsat efter forhandling med Danmarks Nationalbank og Økonomi- og Erhvervsministeriet ændre procenttillægget hvert andet år, men efter forslaget med den begrænsning, at det nævnte tillæg ikke kan fastsættes til mindre end 7 pct. De foreslåede ændringer af morarentesatsen skal efter lovforslaget gælde generelt på rentelovens område, dvs. bl.a. også i forbrugerforhold.
- Det foreslås, at en fordringshavers anmodning om betaling i tilfælde, hvor forfaldsdagen ikke er

fastsat i forvejen, ikke længere behøver at angive, at manglende betaling medfører pligt til at betale morarente. En betalingsanmodning i form af fremsendelse af f.eks. en faktura er tilstrækkelig til at udløse krav på morarente ved forsinket betaling.

Det foreslås, at denne ændring skal gælde generelt på rentelovens område, dvs. bl.a. også i forbrugerforhold.

Med henblik på opfyldelse af direktivet foreslås det, at der i visse handelsforhold altid skal kunne kræves rente efter rentelovens §§ 3-5, selv om andet måtte følge af handelsbrug eller anden sædvane på området. Efter lovforslaget skal en fordringshaver således i sådanne tilfælde kunne vælge mellem at støtte sit rentekrav på reglerne i rentelovens §§ 3-5 eller på handelsbrug eller anden sædvane inden for handelsforhold.

Det foreslås endvidere, at rentelovens bestemmelser ikke skal kunne fraviges til skade for skyldneren ved handelsbrug eller anden sædvane, hvis der er tale om forbrugerforhold.

For det andet indeholder lovforslaget nye regler om fordringshaverens inddrivelsesomkostninger:

Det foreslås, at fordringshaveren kan kræve, at skyldneren betaler fordringshaverens rimelige og relevante omkostninger ved udenretlig inddrivelse af fordringen, medmindre forsinkelsen med betalingen ikke beror på skyldnerens forhold. Efter lovforslaget skal reglen gælde generelt for fordringer på formuerettens område, det vil navnlig sige alle handels- og forbrugerforhold.

Endvidere foreslås det, at de gældende bestemmelser i rentelovens § 9 a, stk. 1-3 (om loft over rykkergebyrer mv. i forbrugerforhold) udvides til at gælde på hele rentelovens område. Efter lovforslaget skal reglerne uden for forbrugerforhold kunne fraviges ved aftale eller sædvane alene med den begrænsning, at fordringshaveren altid skal kunne kræve, at skyldneren betaler rimelige og relevante omkostninger til udsendelse af rykkerskrivelser mv., jf. ovenfor.

2. Direktivet om bekæmpelse af forsinkede betalinger i handelstransaktioner

Formålet med direktivet er at styrke kreditorets retsstilling ved forsinket betaling i visse handelsforhold. Direktivet, der er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens artikel 95, er et led i gennemførelsen af EU's indre marked.

Efter direktivet kan medlemsstaterne fastsætte eller opretholde nationale regler, der giver kreditor en videre beskyttelse end efter direktivets bestemmelser (minimumsdirektiv - artikel 6, stk. 2).